

Vallekilde, d. 15de April 1894

Kære Sunneva og Sanne!

Tak for Eders kære breve, som I altid glæder mig med. Jeg tænker nok, I vil nøjes med, at jeg skriver til Eder begge under et; I er jo søstre og har vel meget i fællesskab, så længe I er sammen. Det var kedeligt for Dig, kære Sunneva, at Du ikke fik understøttelse, men så må vi håbe, det skal lykkes til næste år; og jeg synes ikke, Du skal rejse herved i år og tage dig plads, Du kan tro, at det er ikke så nemt at få en sådan plads, som Du kunde være tjent med, det tror jeg nu i ethvert tilfælde. Men hvis Du alligevel kommer, er der naturligvis ikke noget i vejen for, at Du kan bo på højskolehjemmet, det har intet at sige, enten Du skal på højskole eller ej. Og så ved Du, kære Sunneva, at hvis der er noget, jeg kan hjælpe dig med, så gør jeg det gerne og med glæde, så vidt min evne rækker.

Pengene for kniplepindene, som var 4 kr. 90 Ø., vil jeg gerne bede Dig om at give Ellen faster, jeg har skrevet til hende, at hun får dem, hun var syg og dårlig, sidst jeg hørte fra hende, Gud give, det nu må være lidt bedre. Det er slemt med influenzaen at den grasserer sådan derovre; mod sommer bliver det vel bedre, jeg synes altid, den er værst sidst på vinteren og så om foråret.

Nu er det snart Din fødselsdag, kære Sanne, lykke og velsignelse til den! Brevet kan jo ikke nå Dig til den dag, da det først er den 19de, skibet afgår fra København.

Mourits og Kristian rejser hjem med "Laura" denne gang, jeg har bedt dem gå ind og hilse Eder fra mig. Jeg lægger lidt blomsterfrø i brevet, som I måske kan have fornøjelse af at så i urtepotter; resedaen har jo en yndig duft, og nemophylaen har kønne blomster, og det har akkelejen også. Nu er det violdtid herved, og jeg håber, at de, jeg lægger i brevet, skal beholde deres duft og bringe Eder en hilsen fra Danmarks sletter og skove.

Ingen af Eder skrev noget om, Eders fader havde modtaget pengene for fjereren, jeg sendte dem forrige gang med "Laura", og jeg håber, de er fremkomne; næste gang I skrive, vil I nok med et par ord lade mig vide, om de er komne. Fortæl mig så lidt om, hvorledes I leve derhjemme, hvad bestiller Kristian? Har han bestemt sig til, hvad han vil være? Nu må I hilse alle så kærligt, fader, moder, Johanne, Sigrid, Kristian, Zakarias, Hjalmar og Mads, nu har jeg vel ingen glemte.

Lev nu rigtig vel! Mange kærlige hilsener fra

Eders hengivne

Bette faster

Kære Sanne!

Jeg sender hermed kun en hilsen til Dig og alle i huset, Du kan tro, jeg glæder mig over, at Sunneva er kommen, jeg vidste ingenting, førend hun stod inde i min stue, så det var en stor overraskelse.

Jeg håber, hun bliver glad ved at være her. Det er sørgeligt at Jogvan skal være så syg, han er måske ikke i live mere, det bliver strengt for stakkels Marie.

Vil du give medfølgende brev til Thrine.

Lev vel! Kærlig hilsen!

Din

Bette faster

Vallekilde, d. 1ste Juni 1894

Kære Sanne!

Du længes nok efter at høre fra mig, men det er ikke altid, jeg kan få tiden at slå til, så nogle blive, der blive forsømte, og deriblandt har Du været i den sidste tid. I dag fik jeg brev fra Marie, hun skrev, at Frederiksvåg var kommen, så nu skal hun da rejse hjem igen; jeg ved ikke, om hun kommer herud, inden hun rejser, jeg vilde inderlig gerne se hende, inden hun tager fra Danmark, men skal jo så mange penge til allede rejser, at det godt kan være, hun ikke kommer. Sunneva har været nede og besøgt hende, så de to har set hinanden; men Sunneva vil alligevel føle sig skuffet, hvis hun ikke kommer. Nu må I alle være gode ved hende, når hun kommer hjem, husk på, hun har været borte så længe og ”når alt er trist, er hjemmet bedst”, det ved Du nok kære Sanne! Gud give nu, Jogvan må kommesig, ellers bliver der kun sorg for hende, når hun kommer hjem. Sunneva og de andre Færinger komme ikke så sjælden herved til mig, jeg tror, Sunneva befinder sig rigtig vel ved at være her, det er kedeligt, at det kun varer tre måneder, så skal de igen spredes for alle vinde; jeg vil rigtig ønske, at Sunneva må være så heldig at få en god plads, som hun kan blive glad ved. Du blev nok ked af, at Du ikke fik hatten og trøjen med ”Thyra”, nu får Du begge dele med ”Laura”, bare Du så må blive fornøjet med købmandskabet og trøjen må passe dig.

Det var morsomt for dig, at Du var udflugt til Sandø, Du havde nok bedre vejr end Sunneva, første gang hun skulde til udflugt her i Danmark anden pinsedag; de skulde til Vejrhøj, som kun ligger en mils vej herfra og der er dejligt, men de vare knapt komne en fjerdingvej herfra, da det begyndte at øsregne, tordne og lyne, så de måtte naturligvis vende om og kom hjem som drukkede mus. Siden har der ikke været tale om udflugt, men en anden gang inden skolen slutter, skal de nok i skoven, tænker jeg.

Hvordan mon I nu lever derhjemme, Sunneva taler så tit om, at hun ved ikke, hvorledes I får arbejdet gjort, hvis I ingen pige har fået igen, men I kommer vel nok over det på en eller anden måde.

Ved Du kære Sanne, nu er Andreas kommen igen til Chicago, så han er i levende live, men jeg har ikke fået brev fra ham selv, jeg har kun hørt det fra Marie, Gud give nu, han må få det godt og blive på landjorden.

Nu må Du hilse alle så mange gange kære Sanne både Dine forældre og søskende, hils Johanne særlig og sig, at jeg ønsker hende til lykke til fødselsdagen d. 11te, så bliver hun 13 år, det husker jeg godt.

Lev nu vel, min kære Sanne!

Mange kærlige hilsener

fra Din

Bette fæster

I dag er det store Mies fødselsdag, husker Du det?

Vallekilde, d. 14de Juli 1894

Kære Sanne!

Rigtig mange tak for Dit kære brev, det glæder mig så meget, at Du vil blive ved med at skrive til mig. Jeg blev rigtig glad for billedet af Ki, det ligner ham vist godt, og jeg synes ikke, han har forandret sig ret meget, siden jeg så ham første gang, da han en lille bitte stump på to år. Jeg har skrevet et lille brev til ham, jeg lægger det indeni Dit, så kan Du give ham det. Nu har I vel fået Marie hjem, jeg længes så meget efter at høre, hvorledes rejsen gik for hende, og hvorledes hun i det hele taget befinder sig derhjemme og frem for alt, om Jogvan er bleven rask igen; det må jo for hende være det vigtigste. Nu varer det ikke længe, til Sunneva skal rejse herfra; på tirsdag 14 dage d. 31te så rejser de alle sammen. Sunneva skal jo ned til Bøgelund, hvor Marie var, jeg håber, det vil gå godt for hende; foreløbig har hun kun bestemt, at hun vil blive der i vinter og så komme her på skolen igen til sommer, men det kan jo alt blive anderledes, end hun tænker. Sunneva, Hanne, Sanne og Margrethe komme gerne ned til mig om aftenen; i den sidste tid er de komne flere gange om dagen, når de skulde have en bid tørfisk og ”skærpekød”, som Sanne og Margrethe havde fået sendt fra Færøerne og gemte henede på loftet, da de var bange for, det skulde ”lugte” for meget oppe på deres eget kammer. Ved den lejlighed har jeg også fået en mundsmag, thi Du ved nok, at når det regner på præsten, så drypper det på degnen. I Torsdags aften, som jo var d. 12te og altså Anna fasters sølvbryllupsdag, bad jeg dem hened, og vi holdt et lille gilde; traktementet var dog hverken stort eller kostbart. Jeg ejede en flaske blåbærvin, som var bleven givet mig, deraf lavede jeg så lidt toddy, og så fik de småkager, og jeg læste talen, der blev holdt ved brudevielsen, for dem, den har jeg opskreven, og vi syntes, det var meget fornøjeligt efter fattig lejlighed. Det glæder mig meget, at Du syede en ting til Anna faster, det vil glæde hende, det ved jeg, at I tænkte på hende. Næste gang, Du skriver, må Du fortælle mig, hvorledes det gik i ”Mannafellsdalinum”, om Du morede Dig godt, og om der blev sagt noget godt; der var nok mange mennesker komne sammen, fortalte Simon Hansen fra Klaksvig, han har for nylig været i besøg herude. Jeg bad ham gå ind og hilse Eder, hvis han fik tid, men det kan godt være, at det skib, han rejste med, ikke standsede ret meget på Havnen; men han mente i hvert tilfælde, at han nok traf Din fader ude i Vågøbotn. Nu skal I snat til at have alt ”Olavsøku stortid”, den er end som før, siger Sunneva, altid fuldt hus hos Eder ved den lejlighed. Den Søndag skal eleverne her have gymnastikopvisning, så kan Du tænke på, at det også er lidt festligt for Sunneva, thi den dag bliver altid betragtet som et slags fest, og da kommer der mange fremmede, jeg tænker også, Hans kommer, han har nu ikke været her siden pinse. Nu må Du hilse alle kære Sanne både store og små. Sig til Zakarias, at jeg tænkte på ham hans fødselsdag, og han skal nok en gang få noget af mig. Et lille brev til Mie lægger jeg indeni Dit, og så et til Ki og et til Din fader.

Lev nu rigtig vel, og skriv snart til mig igen.

Din hengivne

Bette faster

Vallekilde, d. 21de Septbr. 1894

Kære Sanne!

Nu er det nok på tiden at skrive lidt, for i morgen skal brevene sendes, og jeg kan kun skrive om aftenen, om dagen har jeg travlt med at pille hyldebær; Thurid ser mig op om hovedet i hyldebær hver dag, når hun kommer ned og besøger mig, hun ser for tiden på Svendsbjerg hvor Marie Thomsen en gang var, og jeg tænker, hun bliver der en fjortensdagstid endnu. Det er så så trist for hende, at der nylig er død en voksen søn hos pastor Tejlbergs, hvor hun skal hen; jeg er glad for, at hun kom lidt herud, ellers vilde hun kommet der lige til hans sygdom og død. Jeg skal hilse Dig mange gange fra Thurid, hun taler ofte om Dig, kære Sanne. Nu har du vel Din eksamen overstået, jeg håber, det gik Dig godt; nu er det ene år gået, og Du får vel også en ende på de andre to, så kan Du måske komme en tur herved, det kan Du kun have godt af. Der er meget godt her i Vallekilde, det er sandt, men ved Du, hvad der også er godt kære Sanne, det er at have et godt hjem og fader og moder til at sørge for sig og hjælpe sig, det er meget at skønne på og være Vorherre taknemmelig for, det må du tro mig. Det er godt for Marie, at hun nu kan være i sit eget hjem og komme til kræfter, det er ikke altid så godt hos fremmede, hvor gode de så end er.

Jeg er altid glad, når nogen af mine kommer her, men jeg er også glad for, at I endnu have Eders gode hjem og Eders fader til at støtte og værne Eders.

Margrethe Matras kommer nok med hilsen til Eder, hun er en rigtig rar pige, som jeg holder meget af; hun kom tit ned til mig, mens hun var i Vallekilde, og jeg besøgte hende også, nu jeg var i København. Sunneva og hun var også rigtig gode venner.

Denne gang bliver brevet ikke længere, kære Sanne! Hils nu Ki, Johanne, Sigrid, Zakarias, Hjalmar og Mads mange gange; Du kan se, jeg kan regne dem op i række efter hinanden.

Lev nu rigtig vel, og god lykke til al Din gerning!

Mange kærlige hilsener

fra Din hengivne

Bette faster

Vallekilde, d. 6te Novbr. 1894

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev! Jeg bliver altid glad ved at høre fra Eder, og jeg håber, Du vil blive ved med at skrive lidt til mig. Det var da godt, at Du stod Dig nogenlunde til eksamen, det bliver nok bedre næste gang og allerhelst til sidst, håber vi.

Nu er Thurid for tre uger siden rejst over til Askov, hun var her i fem uger og var rigtig glad ved at være her, alle vare også gode og venlige imod hende, og hun er også selv en sød pige. Hun føler sig lidt fremmed til at begynde med derovre, men jeg tænker nok, det bliver godt til sidst, thi alle, som jeg har talt med, der kende pastor Fejlbergs sige, at det er rigtig godt at være i deres hus. Hvis Thurid ikke skriver, skal jeg hilse Eder alle mange gange fra hende, hun må jo frem for altskrive hjem, og hun skal passe sit arbejde, det må ikke forsømmes. Vil du hilse Din fader og sige, at først i dag sender jeg Sunneva pengene for de sidste 20 pund fjer; det varede så længe, end de, der havde bestilt dem lod dem hente og betalte dem, at jeg solgte dem til en anden mand, der havde bedet mig om at skaffe sig fjer, og nu er det endelig kommet i orden vilde have det afgjort, inden jeg skrev, for at Din fader kunde få besked derom, da det godt kan være, Sunneva må sende sine breve, inden hun får pengene. Jeg vil håbe, det nu er bedre med Din moder, hvad har hun fejlet?

I går kom der en Færing her til skolen, men han var ikke indmeldt i forvejen så det kan knibe med at skaffe plads; der var allerede 203 elever, så mange har der aldrig været her før, og hvis han ikke var fra Færøerne, måtte han vist rejst igen, men siden han er kommet den lange vej, får han nok lov til at blive. Han kommer ikke på skolen, som han havde tænkt på, han bliver nok ikke fri for at være soldat, og så kan han ikke så godt i vinter, måske han så kommer en anden gang; det var dog kedeligt for ham, da han havde fået understøttelse. Endnu mærker vi ikke meget til vinteren her, undtagen at bladene falder af træerne, og sangfuglene er rejste, ja det er de nu for længe siden, nu ser vi ikke andre end spurve og alliker; rigtige krager, som dem man har på Færøerne, har jeg aldrig set her, jeg er somme tider nær ved at savne dem. Det er godt, I har haft Marie, nu Din moder har været syg, hun har nok kummet være god husmoder for Eder hun er flink og kan nok styre et hus, det sagde hendes gamle husmoder i Bøgelund, hun sagde at Marie var dygtig, til hvad det skulde være, og det tror jeg også er sandt.

Når I har tid til det, skulde Du lade Marie hjælpe Dig med håndarbejder, hun kan mange kønne, og Du har godt af at øve dig, hvis Du en gang skal blive lærerinde. Marie kunde godt holde håndgerningsskole for unge piger, det er jeg vis på; hun har særlig anlæg for den slags, og alt, hvad hun laver, er så pænt og ordentlig gjort. Gud give nu, I må få en rigtig glædelig og velsignet jul og et godt nytår! Hils Din fader, moder og alle søskende kærligt fra mig. Lev så vel, kære Sanne!

Mange hilsener til Dig fra Din

Bette fæster